

Вандалско-то и Источно готско-то царство. Нъ на съверъ на държавж-тѣ налитали Българе, а на истокъ Перси. Въ самж-тѣ столници ставали голѣмы размирици за църковни прѣпирни, на които ся присъединили и партии-ты на цирка. Въ Цариградъ, сѫще както и въ Римъ, народъ-тѣ много обычялъ игри-ты на цирка, най-много припущеніе-то на коне. Господаре-ти на колесници-ты и коларе-ти, що карали коне-ты, распознавалися отъ съперници-ты си по дрѣхы-ты; тии глядали да си придобиятъ застжиници отъ глядачи-ты, а най-много отъ голѣмци-ты. Затова станжли партии на цирка, които ся нарекли спорядъ шяра на дрѣхы-ты си. Най-голѣмы партии били двѣ: зелена и синя, които много ся мразили помежду си.

Юстинианъ ималъ женѣ Теодорж, която била отъ простъ родъ, много разумна и пъргава. Най-напрѣдъ тя била играчка (актреса), и въ сиромашнѣ-тѣ си сполучила да угоди на Сини-ты, а Зелени-ти ѝ отринжли и и нещали да Ѣж знаять. Теодора, като станжла царица, съвсѣмъ зела да закрыля сини-ты и склонила камъ тѣхъ и царя; а зелены-ты зела да гони, още повече защото ся обържли камъ една ересъ (монофизити), а сини-ти ся имали православни. Тая умраза ся протакала съ много буны, боеве и убийства.

Еднажъ Юстинианъ празнувалъ деня на възлизаніе-то си на прѣстола съ много игри въ цирка. Зелени-ти ся разсырдили за дѣто гы гонило правительство-то, та отеднажъ напуснжли игрж-тѣ и си отышли отъ цирка, и направили голѣмж бунж въ града; сини-ти, сѫще така не ся благодарили отъ обхожданіе-то на царя, та повече-то станжли едно съ противници-ты си. Бунтовници-ти владали пять дни въ столници-тѣ, и избрали другъ царь; войска-та ся двоила. Юстинианъ веке щяль да ся качи на корабъ и да бѣга отъ Цариградъ; нъ жена му Теодора не го оставила, и му казала, че по-добрѣ да умрѣ честно, а не да бѣга. Благодарение ней, зели ся рѣшителни мѣрки. Велизарий събралъ нѣколко вѣрни вѣтренци, и ненадѣйно налетялъ на цирка, дѣто побуленый народъ ся веселилъ заедно съ новый царь; тамъ